

slovo

5/2023

Jeseň

ČASOPIS CIRKEVNÉHO ZBORU ECAV RANKOVCE



*sestra farárka na stretnutí žien
novohradského seniorátu*

Ježiš mu riekol: Ja som cesta i pravda i život.

■ Miro Mičko

Na začiatok Vás, bratia a sestry, pozdravujem a prajem, nech Boží pokoj naplní každého z vás.

Pán Ježiš povedal učeníkovi Tomášovi: „*Ja som cesta i pravda i život. Nik neprichádza k Otcovi, ak len nie skrzé Mňa.*“ Ján 14,6

Začnem jedným skutočným príbehom. Mám jedných dobrých známych, ktorí si žili bežným životom, ale bez Boha. Mali sa finančne nad mieru dobre, čo sa im zažiadalo, to si mohli dovoliť. Lenže väčšinou je to tak, že kde je milovanie peňazí, tam prichádzajú aj skutky tela, o ktorých čítame v Gal.5, 19-20. Aj u nich to bolo – cudzoložstvo, sváry, nenávisť, hnev, roztržky aj bitky. Manželstvo vyvrcholilo k rozvodu. Nevedeli si rady, ale žena už niečo počula o cirkvi a Bohu, a tak sa modlila, aby Pán Boh zasiahol aj v ich rodine. Pán Boh počul a zasiahol. Najprv uverila ona v PJ ako svojho Spasiteľa, a po nejakom čase aj manžel. Pán Ježiš povedal, že prišiel kvôli strateným ovciam, a ak by ich bolo 100 a jedna sa stratí, nechá 99 a ide hľadať tú jednu stratenú a donesie ju domov. Bol to aj ich prípad. Dnes vyznávajú, že všetko zanechali, prosili o odpustenie a všade svedčia o vieru v Pána Ježiša, o Jeho moci, milosti a láske. Aj pri nich je naplnenie veršika Matúš 7,7: „Proste a dostanete, hľadajte a nájdete, klopte a bude vám otvorené.“

Prečo hovorím tento príbeh?

Oni si šli svojou cestou. Od začiatku to bola krásna široká cesta, ale časom ich tá cesta viedla do záhuby. Mali svoju cestu, aj pravdu, ktorej sa držali, až prišli do bodu, keď zistili, že ich to nezachráni. Poznali a prijali tú najväčšiu Pravdu, ktorá dokáže odpustiť, dať život a spasíť. Pán Ježiš prišiel naplniť to, čo bolo zaslúbené. Učil, uzdravoval a robil to s láskou, lebo Mu bolo ľúto ľudí. Ukazoval im cestu, po ktorej majú ísť. Mnohí Ho nasledovali a divili sa rečiam, ktoré hovoril. Uzdravoval choroby, vyhánal z ľudí, ktorí boli posadnutí, démonov. Divil sa viere, niektorých, ako napr. stotník, ktorý prosil o uzdravenie svojho sluhu, alebo ženy trpiacej krvotokom 12 rokov, ktorá verila, že ak sa dotkne len pláštá Pána Ježiša, bude uzdravená. A tak sa aj stalo. Pán Ježiš jej hovorí: „Dúfaj dcéra, tvoja viera ťa uzdravila.“ A to je aj pre nás povzbudením, že máme kráčať cestou viery v Pána Ježiša, ktorý má moc zachrániť každého z nás.

Nie každý však vie, alebo chce počuť Boží hlas. A v dnešnom svete, keď každý má svoju pravdu, je to ťažké. Pravda je prekrúcaná, ničená a politici v médiách sú nám tomu príkladom. Často to potom ovplyvňuje aj na nás. Sme znechutení z toho, čo hovoria, ako to hovoria, ako žijú, a to sa potom prenáša aj na ľudí a do ich životov. Ale Pán Ježiš povedal: „Poznáte pravdu a pravda vás

vyslobodí.“ On sám je tou pravdou a dokáže vyslobodiť z mnohých vecí, ktoré nás trápia. Ako sa to dá urobiť? Uveriť tomu, ako tá žena, že Pán Ježiš to dokáže. Mnohí však s vierou nechcú mať nič. Pán Ježiš, keď vysielal učeníkov na ich prvú cestu, dal im moc vyháňať nečistých duchov a uzdravovať všetky neduhy. Povedal im, že keď vstúpia do domu, „povedzte: Pokoj domu tomuto. A kde vás neprijmú, straste si prach z nôh a chodte ďalej.“ Ani vtedy mnohí neprijali Pána Ježiša, a tak to je aj dnes. Ani nášmu svedectvu mnohí neuveria. Je to na záchranu každého, ale nie každý to prijme. Nech nás sklamanie neodradí od nášho svedectva.

Pán Ježiš povedal, že On je život. A v ňom máme večný život aj my. Veríš tomu? Ak veríš a žiješ podľa toho, budeš spasený. Ja tomu verím. Každý deň si nájdem čas na čítanie Biblie a modlitbu. Prosím o múdrosť pre jej porozumenie, aby Duch Svätý, ako to zaslúbil Pán Ježiš, bol Tým, ktorý ma naučí všetkému a pripomenie mi všetko (Ján 14,26). Nech naše ústa neslúžia na ohováranie, preklínanie atď., ale na dobrorečenie a žehnanie.

Chcem spomenúť ešte raz jednu moju skúsenosť. Asi pred 3 mesiacmi v sobotu ráno som sa zobudil so silným bolesťami až krčmi v bruchu. Skončilo to tak, že okolo obeda má zobrala záchranka. Ostal som v nemocnici na infekčnom. Pri všetkých týchto okolnostiach som vôbec nepo-

ciťoval výčitky, či takú nespokojnosť, že prečo sa to stalo. Keď som tam ležal, hovoril som: „Pane, pomôž mi, aj tú chorobu aj lekárov maj Ty v rukách a Ty uzdrav, čo je choré. A ak som tu, tak aj táto izba spolu so mnou je Tvojím chrámom, a ak mám byť svedectvom o Tebe, budem.“ Bol som tam sám, mal som Bibliu aj mobil. Púšťal som si kresťanské piesne, aj kázne z internetu. Prežil som tam tri dni v pokoji, a na štvrtý deň, keď som mal odchádzať, preložili ku mne pacienta z vedľajšej izby. Rozprávali sme sa o všetkom možnom, ale najviac o rodine, deťoch, vnúčatách. Hovoril, že už je tu druhýkrát v mesiaci, že mu nevedia stanoviť diagnózu. Spomenul, že má problémy v rodine, prasto bolo vidno, že je toho na neho priveľa. Už na začiatku, keď prišiel do izby, som cítil, že je to človek, ktorému mám svedčiť – povedať o Tom, kto je cesta, pravda i život. Z reči bolo zrejmé, že je to človek, ktorý potrebuje pokoj a nádej. Z jeho dovolením som mu dal ruku na plece a hovoril som, že lekári liečia, ale Pán Boh je tým, ktorý uzdravuje a On to môže urobiť aj pri ňom. Keď som dohovoral, povedal mi, že on nie je veriaci, že otec bol komunista, nikdy do kostola nechodil a nič také nepoznal. Ale nebola to výčitka ani nejaký hnev. Práve naopak, prijal to s vďakou, že niekto cudzí, koho vidí prvýkrát, myslí na jeho problémy. Náš rozhovor dosť rýchlo skončil, lebo prišla sestrička, že po mňa prišli, že odchádzam do-

mov. On mi ešte hovorí, že bude na mňa myslieť, aby mi vyšetrenie dobre dopadlo a ja v dverách mu hovorím, že sa budem za neho modliť. A dodnes, keď si na to spomeniem, myslím na toho muža a prosím, aby to semienko, ktoré bolo zasiate, malo vzrast a mohol poznať tú milosť a pokoj, ktorý môže dať len Pán Ježiš. Som vďačný aj za ten čas v nemocnici.

Pán Ježiš povedal: „Chodte teda, čiňte mi učeníkmi všetky národy, krstiac ich v meno Otca, i Syna, i Ducha Svätého a učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal.“ Myslím si, že cestu, po ktorej máme kráčať, poznáme, aj pravdu, ktorú máme zvestovať, a tým môžeme zachrániť život

nielen sebe, ale aj tým, ktorým budeme svedčiť, ak to prijmú. Mňa povzbudilo svedectvo sestry Gordiakovej z minulého čísla. Je síce smutné smrťou jej manžela, ale veľkým povzbudením, že v tom smútku sa spolieha na Pána Ježiša, ktorý ju neopustil, ale dal jej pokoj a nádej, že sa stretnú vo večnosti.

Pán Ježiš sám o sebe hovorí, že On je tou cestou, pravdou i životom, skrze ktorého sa dostaneme k Pánu Bohu. Verme v to, žime to, neoddeľujme "nedelné kresťanstvo" od bežného života, budme Mu za všetko vďační.

Prajem Vám, nech Boží pokoj a Jeho láska panuje vo vašich srdciach. ■

Verš mesiaca október

■ Katarína Hašková

„Bud'te činiteľmi Slova, nie iba poslucháčmi, ktorí klamú sami seba.“ Jk 1,22

Ako učiteľka na základnej škole som musela prejsť mnohými školeniami. V poslednom čase sa opakovane zdôrazňuje, ako musíme všetky deti individuálne pozitívne motivovať, stále chváliť aj za maličkosti, aj za to, čo by malo byť samozrejmosťou, a naopak, „ne-deptať“ deti „negatívnymi vyjadreniami“, čo prakticky znamená nenapomínať. Vraj to deťom viac pomáha sa otvoriť a bez stresu sa rýchlejšie vzdelávať. Teória je, že dieťa je dobré, a tak ho nekazme.

Myslím, že tu nemusím vysvet-

ľovať, že to nefunguje práve tak, ako si to niektorí predstavujú spoza svojich kníh a teórií.

Apoštol Jakub vo svojom pomerne krátkom liste sa so svojimi čitateľmi rozhodne nemaznal. Neznamená to, že nepovzbudzoval. Nekládol si však servítku pred ústa, ak bolo potrebné kresťanské spoločenstvo napomenúť. Odhaloval nesprávne predstavy a praktiky, poukazoval na falošné predstavy a klamstvá, ktorým ľudia uverili. Ak totiž iba počúvame slovo Božie a v duchu si povieme,

že to predsa všetko už poznáme a ovládame, podľahli sme klamstvu. Ak sa chácholíme, že sme kresťania a vieme, čo sa v Biblii píše, a že to nám stačí, podľahli sme klamstvu. Ak si počítame „čiarčky“ za dobré skutky či hoci aj účasť v kostole, a chválime sa, akí sme my dobrí evanjelici, sadli sme na lep otcovi všetkých lží.

Byť činiteľom Slova, to neznamená iba rozprávať o Biblii. Musíme tým aj žiť. Ak vieme, že sa píše „Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého“, skutočne tak zijeme? Alebo, znášame bremená

jedni druhých, aby sme tak naplnili zákon? Či zapadá slnko nad našim hnevom? A čo vyslovenie krivého svedectva o našom blížnom, teda šírenie ničím nepodložených klebiet a fám?

Ak my nebudeme činiteľmi Slova, ako spozná tento svet, čo sa v Biblii naozaj píše? Ak my, Božie deti, nevydávame dobré svedectvo o našom Pánovi, ako privedieme iných ľudí k Nemu?

Budme preto činiteľmi Slova, a nie iba poslucháčmi, ktorí si namýšľajú o sebe a žijú v sebaklame o vlastnej dokonalosti! ■



**Seniorátne stretnutie žien
14. - 15.9.2023, Herľany**

2023 jeseň SLOVO 5

Evanjelické služby Božie V. – Konfiteor

■ Luboslav Beňo

Prvá pieseň, ktorá sa spieva na evanjelických službách Božích, bývala tzv. Kyrie s kajúcim charakterom a prosbou o Božie zmiľovanie sa. Nebol ich však dostatok, a na druhej strane v spevníkoch existovali aj piesne na začiatok bohoslužieb, ranné a podobne, v ktorých kajúci charakter chýbal. Po tom, ako úplne na začiatku vzývame Pána Boha v pedspeve, prichádza na rad priznanie hriešnosti prítomných a prosba o milostivé Božie prijatie. Až potom – v starých poriadkoch – nasleduje samotné jadro bohoslužby.

Ak by však z uvedených dôvodov vypadla pieseň Kyrie, chýbal by kajúci charakter vstupnej časti bohoslužieb (nazývaného aj introitus, zahŕňajúceho aj slávu ako odpoveď anjelov z neba). Preto posledná Agenda (z roku 1995) zaradila ako alternatívu ku Kyrie odriekajúci konfiteor. Môžu sa použiť i obe naraz, konfiteor, aj pieseň Kyrie.

Samo slovo „confiteor“ je latinské a znamená „priznávam sa“, resp. „vyznávam“.

Konfiteor má starodávny pôvod v byzantskej cirkvi niekedy v 6. alebo 7. storočí. Rímsky biskup, pápež, ho začal používať v súkromnej modlitbe na začiatku omše, keď si kajúco ľahol na tvár pred oltár a slová konfiteora odriekal potichu. Známa je však aj tradícia prípravy celebrantov omše v sakristii a tam odriekali

slová pokánia. Rozhodne na začiatku konfiteor nepatrila pre všetkých zúčastnených. Neskôr sa odriekanie tejto modlitby dostalo zo sakristie pred oltár, až sa v jedenástom storočí stáva súčasťou omše hovorenej striedavo kňazom aj ostatnými prítomnými.

Existovalo viacero foriem konfiteoru, dlho sa zachovávala iba latinská forma obsahujúca aj prosby o orodovanie Panny Márie a iných svätých. Pri slovách „moja vina, moja najväčšia vina“ sa odporúčalo bitie sa do prs. V dejinách sa objavilo aj druhé odriekanie konfiteora počas jednej bohoslužby, prípadne nakrátko aj spievaná forma.

Reformácia odstránila celý prípravný výkon k omši a bohoslužby sa začínali introitom (pedspevom). Farár sa pripravil doma a v sakristii modlitbou, avšak nie až tak kajúceho charakteru.

Konfiteor sa ale postupne vracia do evanjelických bohoslužieb po celom svete, u nás od roku 1996 v dvoch možných formách. Pri oboch účastníci služieb Božích stoja, liturg uvádza celý text výzvou, potom celé spoločenstvo vyznáva svoje viny a celý text končí liturgovým povzbudením o Božej milosti.

Touto časťou možno nahradiť aj spoveď pri službách Božích s Večerou Pánovou – ale iba v úvode, tak ako to je aj na normálnych bohoslužbách. Podľa poriadku v Agende sa vtedy nemá zameniť s piesňou Kyrie. ■



Stretnutie s Deborou online, 11.9.2023, Rankovce

Jeseň života

■ **Jozef Pacek**

Keď jeseň lístie sfarbí do zlata
a hmlisté ráno o jasný pohľad z okna ma pripraví,
keď šat svoj zhodí lipa košatá,
to leto horúce jeseň krásna a chladná nahradí.

Koľko už jarí, liet, jesení, zím
prežil som vo svete, čo stvoril Boh lásky a milosti,
tie roky života prežil som s ním,
dnes vďačný som za všetko: za časy biedy i hojnosti.

Vrásky a šediny zdobia mi tvár.
Života jeseň už stáva sa súčasťou môjho bytia...
I tú však prijímam sťa Boží dar,
Veď Božie oči jak vtedy, i teraz viem, že ma vidia.

Iba o jedno v modlitbe žiadam:
Nezavrhni ma v čase staroby, môj Pane, neopušť!
Tvoju len vôľu plním a hľadám,
za život čos' požehnal, zaspievam chválospev zo svojich úst.

Zdravotné okienko - očkovanie

■ Gabriela Beňová

Roky sa ľudia snažia nájsť spôsob, ako sa chrániť pred ochoreniami. V minulosti ľudia trpeli mnohými epidémiami a infekcie boli najobávanejším nákazlivým problémom (asi tak ako je dnes rakovina alebo srdcové ochorenia). Dnes nás tak netrápia a niektoré infekcie boli úplne zabudnuté (napr. pravé kiahne), a to vďaka očkovaniu. Napriek tomu, že nás roky chráni, je očkovanie spojené s veľa strašidelnými otázkami.

Prvé očkovania (nazývané variolizácia) by sa nám asi nepáčili. V 15. storočí sa ľudia snažili chrániť pred ochoreniami tým, že zdravých ľudí vystavovali pravým kiahňam. Mnohokrát sa ľudia nakazili a zomreli. Ukazuje sa, že takéto praktiky skúšali už 200 rokov pred Kristom.

Až v 18. storočí prišiel prielom – hypotéza, že nakazenia krav-

skými kiahňami (ochorenie kráv) môže ochrániť človeka pred tými pravými. V máji 1796, anglický lekár Edward Jenner očkoval 8-ročného Jamesa Phippsa kiahňami z kravského mlieka a následne ho vystavoval ľudským pravým kiahňam, aby otestoval jeho rezistenciu. Malý James Phipps ostal zdravý a stal sa prvým vakcinovaným človekom (pozn. „vacca“ pochádza z latinčiny a znamená krava).

Odvtedy sa vynasli mnohé ďalšie očkovania, ktoré nás chránia pred nebezpečnými infekciami.

Ako teda očkovanie funguje?

V našom tele existuje jeden veľmi vyspelý systém, ktorý nás chráni okrem infekcií aj napríklad pred rakovinou – imunitný systém. Jeho funkcia je však obmedzená,



Osemročný James Phipps a Edward Jenner

Zdroj: DEA Picture Library/Getty Images

a keď stretne veľké množstvo neznámeho materiálu (baktérie, vírusy, nádorové bunky), tak sa nestihne dostatočne aktivovať a prepukne choroba. Jeho úlohou pri chorobe je nájsť mikroorganizmus a zbaviť sa ho – využíva na to napríklad zvýšenie teploty, vyvolanie bolesti alebo zvýšenie prekrvenia v danom mieste, čo sa prejaví navonok začervenaním a opuchom.

Okrem iného má imunitný systém však aj vlastnú pamäť a schopnosť zapamätať si vírus alebo baktériu, s ktorou sa už stretol. Najbližšie, keď túto baktériu alebo vírus stretne, tak sa stihne rýchlejšie aktivovať a vyprodukovať rýchlo silnú reakciu, aby zabil mikroorganizmus skôr, než sa stihne rozmnožiť tak, že prepukne choroba.

Na tomto princípe funguje očkovanie. Do tela sa očkuje malé množstvo materiálu, ktorý imunitný systém rozpozná a zabije, ale zároveň si ho do budúcnosti zapamätá. Keď sa s ním najbližšie stretne, rýchlo vyprodukuje veľké množstvo protilátok a buniek, ktoré zabijú baktériu (vírus) a ohrozenie je rýchlo zažehnané.

Prečo je teda toľko otázok ohľadom očkovania? Ako iné lieky, aj očkovanie má svoje nežiaduce účinky, ktoré sa môžu u niektorých ľudí prejavovať. Najčastejšie ide o krátkodobé zvýšenie teploty, kašeľ, únava, bolesti hlavy alebo alergická reakcia na niektorú z ostatných zložiek vakcíny. Avšak tieto nežiaduce účinky sa objavujú u mizivého percenta

očkovaných. A predsa má z očkovania veľa ľudí strach.

Najdiskutovanejšou je asi téma spojitosti očkovania a autizmu. V roku 1998 Andrew Wakefield publikoval svoje pozorovanie, ktoré spájalo očkovanie a autizmus. Tento článok bol medializovaný a odvtedy straší hlavne mamičky. Avšak takmer hneď na to boli publikované epidemiologické štúdie, ktoré vyvracali Wakefieldovo pozorovanie. Na jeho pozorovaní bolo hneď niekoľko chýb:

1. Mal malú pozorovaciu vzorku, do ktorej si vybral pacientov (takže to neboli náhodné deti). Vybral si deti hlavne vo veku, kedy sa práve diagnostikuje autizmus.

2. Ukázalo sa, že Wakefieldov výskum bol dotovaný právnikmi, ktorí bojovali proti spoločnostiam produkujúcim vakcíny.

3. Bol obvinený aj z porušenia etických pravidiel – nezískali povolenia od rodičov detí na ich sledovanie a použitie vo výskume.

Od toho času, vedci a organizácie minuli veľké množstvo peňazí, aby tento mýtus vyvrátili a vykonali množstvo štúdií, ktoré Wakefieldov podvod popreli. Mnoho rodičov totiž odmieta dať očkovať deti zo strachu pred autizmom a ohrozujú ich tak zbytočne infekciami, ktoré môžu mať vážne následky.

V závere chcem len všetkých povzbudiť, aby sa očkovania nebáli. Aj keď malé riziko nežiaducich účinkov je, prínos očkovania je omnoho väčší než sú riziká. ■

Spomienka na detský tábor

■ Tomáš Beňo

Tohtoročný detský tábor som sa rozhodol, že pôjdem pre zmenu vlakom a nie ako vždy autom. Hodinka čakania na vlak všetkým účastníkom zbehla ako voda, keďže sme sa rozprávali s deťmi a rodičmi. Cesta vlakom bola za nami tiež nečakane rýchlo, ale celý čas som cítil zodpovednosť za všetkých, ktorí tam so mnou boli. Dorazili sme do Párnice úplne v poriadku a bez meškaní.

Pondelok sme začali rozdelením sa do skupín a oboznámili sme sa s pravidlami tábora, tak ako každý rok. Samozrejme, mali sme aj biblický príbeh a nejaké zoznamovacie hry, keďže sme mali aj pár nových detí. Veľmi sa

mi páčilo, že hneď od začiatku tábora boli všetci kamaráti a nemali medzi sebou nejaké veľké problémy.

Celý týždeň sme mali biblické príbehy, v ktorých sme mohli spoznávať, aký je Pán Boh, akí sme my a čo Pán Boh urobil pre to, aby sme mohli byť spasení. Až prekvapivo dobre sa to dopĺňalo s rannými zamysleniami. Tento rok sme si vyrábali knihu bez slov, ktorá farbami prerozpráva celý príbeh spasenia. Každé dieťa si odnieslo so sebou malú knižočku na pamiatku a na pripomenutie, čo sme prijali ako milosť.

Rozmýšľal som, kde sa v utorok prejsť po dedine a našiel som na





internete, že tam majú náučný chodník okolo rybníkov. Síce cesta k nemu bola trochu horšia, ale samotný chodník sa mi páčil. A hlavne deťom. Každý si našiel pekný kamienok a niektorí aj dvadsať. Potom to nosili vo vreckách a doniesli aj domov.

V stredu sme mali ešte pekné počasie, tak som to využil a deti sa pooblievali s vodou pri mojich hrách, kde som samozrejme neostal suchý ani ja a dokonca ani vedúce, ktoré chystali obed v kuchyni. Síce sme potom zmývali vstupnú chodbičku od vody, ale stálo to za to. Večer mala ešte Janette tvorivé dielne, kde si deti chystali vlajočky s veršíkmi, ktoré vešali na špagát. Originál je teraz zavesený v zborovke v Ran-kovciach.

Oravský Podzámok s hradom na nás čakali až do štvrtku. Mali sme asi hodinku čas, keď sme prišli vlakom, čo sme využili na

suveníry a ľadovú triedu. Bolo teplo, ale už sme stihli trochu zmoknúť. To sme ešte nevedeli, čo nás čaká na hrade. V asi polovici prehliadky nás zastihol riadny lejak, akurát na takom mieste, že sme sa nemali ako schovať dnu. Takže tí, čo mali dáždnyky, stáli na daždi, a tí, čo nemali, sa schovávali pod strechou alebo na schodoch. Cestou z hradu sme zašli ešte na pizzu, čo sa deťom veľmi páčilo. Tak ako vždy, predposledný deň tábora sme mali opekačku namiesto večere.

Posledný deň sme mali ešte veľkú hru a vyhodnotenie tábora. Vlakom sme sa vrátili bezpečne do Košíc, za čo som bol nesku-točne vďačný Pánu Bohu, že sa nič zlé nestalo celou cestou a aj tými prestupmi medzi vlakmi. Iba Karin Hlavatá sa na chvíľu stratila. Tento rok sme mali po-žehnaný tábor s úžasnými ľuďmi. Teším sa už na budúci. ■

Správa z leta

■ Karin Petrová

Minulý rok sme prvýkrát vyskúšali spojiť mládežnícky s dorastovým táborom. Bol viac než požehnaný, tak sme sa tento rok spolu vybrali do Starej Lesnej. Zažili sme veľa zábavných okamihov, vytvorili nové kamarátstva a zažili mnohé dobrodružstvá. Veľa sme sa rozprávali, spievali, ba aj tancovali. Hrali sme rôzne hry, pri ktorých nám niekedy neostala asi jedna nitka suchá.

Vybrali sme sa aj na túru na Hrebienok. Keď sme dorazili na miesto, rozdelili sme sa na dve skupiny. Jedna ostala na Hrebienku, a tí, ktorí vládali, sa vybrali na Veľkú Svišťovku. Došli však len na Skalnaté pleso.

V jeden deň, cez víkend, nás prišli pozrieť aj tí mládežníci, ktorí nemohli pre iné povinnosti prísť na celý tábor. Spolu s nimi sme zahrali veľkú detektívnu hru.

Hlavnou témou tábora boli mýty a príbehy o Bohu v porovnaní s pravdou Bohom. Prišli sme na to, že náš Boh nie je ani ako policajt, ktorý len na to striehne, kedy pochybíme, ale nie je ani ako slniečko. A tiež nie je ani ako mobilný operátor, s ktorým by sme mohli meniť niečo za niečo, podľa toho, aký program sa nám viac páči.

Som veľmi rada, že sme mohli byť takto spolu. Mali sme opäť veľmi dobrý čas a teším sa, že sa o rok opäť stretneme. ■



Seniorátne stretnutie mládeže, 10.9.2023, Herľany

Nové ráno

■ Monika Beňová

Ešte je tma, keď vstávam. Ranný rituál, zažitý, u každého z nás iný, ale rituál. Potom rýchlo uvariť čaj a čakať na postupné zobúdzanie sa ostatných členov rodiny. Prichádzajú postupne, jeden po druhom, chystajú si raňajky, rozprávame sa, a potom zrazu zaznie: Je čas prečítať si.

Postupne, možno s vekom, sa táto veta stáva pre mňa azda jednou z najkrajších. Keď zaznie, sadáme spolu k stolu, berieme do rúk Bibliu a Tesnou bránou, a postupne ten ranný huriavk utícha. Nie vždy sme všetci spolu, podľa toho, ako kto odchádza z domu a ja si sadám a „čítam“ si najprv

s jedným, potom s druhým i tretím.... a uvedomujem si, že toto je okamih, kvôli ktorému sa mi opláti vstať skôr, ako ostatným.

Stávam sa tak svedkom niečoho nádherného – každodenného stretnutia sa detí so svojím nebeským Otcom. Rozvidnieva sa... nielen vonku, ale aj v našich srdciach. Po včerajších povinnostiach, práci, životnom boji, strachu, a často krát nepokojnej noci, prichádza nové ráno. Nové povzbudenie, nová nádej, nová odvaha, nová chuť žiť. Vďaka, nebeský Otče, za nové rána, ktoré vkladáš ako dar do nášho života. ■

August, September u nás

■ Váš farár

V celej spoločnosti pociťujeme nebyvalé rozdelenie ľudí podľa názorov, ktoré od čias Covidu narastá vo všetkom možnom. Pre názory formované jednostrannými informáciami, často servírovanými algoritmami sociálnych sietí, sme sa stali hračkou v rukách tvorcov dezinformácií, neoverených a neoveriteľných „faktov“ a politickej propagandy. Áno, týmto žijeme a žili sme počas posledných mesiacov aj u nás.

To nám ale nesmie brániť byť spolu ako bratia a sestry jednej rodiny Božieho ľudu, napriek našej rozličnosti! Nesmieme čierneobielo očakávať, že ostatní musia

mať úplne rovnaké názory, ako máme my a ak nemajú, tak rýchlo opustíme všetko, čoho sme boli dosiaľ súčasťou. Áno, aj cirkvi.

V cirkevnom zbore sme aj počas neskorých letných mesiacov mali niekoľko skvelých a jedinečných stretnutí, okrem pravidelným týždňových aktivít. Dovolenkový august bol, pravda, taký voľnejší, aj účasť na bohoslužbách bola citelne slabšia, september znamenal znovunabehnutie aj tých stretnutí, ktoré mali v lete prestávku: besiedky a konfirmačnej prípravy.

26. augusta – služba našej sestry farárky na sen. stretnutí žien Novohradského seniorátu v To-

mášovciach (okres Lučenec), s účasťou aj dvoch sestier z nášho zboru;

27. augusta – pamiatka posvätenia kostola v Boliarove, aj so spevom spevokolu, bol milou pripomienkou stavby a užívania nášho najmladšieho kostola;

3. septembra – otvorenie nového školského roka aj s požehnaním pedagógov, žiakov a študentov na bohoslužbách;

9. septembra – zborový výlet do Dobšinskej ľadovej jaskyne a s návštevou kostola v Dobšinej, tento rok nás bolo asi najmenej (25) zo všetkých našich výletov, ale aj tak nám bolo dobre spolu;

10. septembra – seniorátne stretnutie mládeže tento rok organizačne pripravila naša mládež s tým, že do programu zaradila aj iné mládeže nášho seniorátu, aj preto sa konalo u nás, v Herľanoch, celkom sa ho zúčastnilo asi 90 mladých ľudí;

11. septembra – online stretnutie sestier s Deborou, hosť: M. Činčurová;

14.-15. septembra – ďalší ročník konferencie Spoločenstva evanjel-

ických žien v Herľanoch na tému Smútok ako liek aj s dobrými prednáškami, účasť: 45 sestier;






24. septembra – aj ďalšie seniorátne stretnutie – detí sa konalo v našom cirkevnom zbere, tentokrát v Čakanovciach, pre veľmi zlé počasie prišlo skutočne málo detí (iba 18, z toho 15 bolo z nášho zboru), ale program pripravili naši vedúci besiedok a bol skutočne dobrý, ďakujeme!

Počas oboch mesiacov sme zo spoločenstva nášho zboru vyprevadili 29. 8. brata Jaroslava Mičku z Rankoviec, 54-ročného; 20. 9. sestru Annu Pekovú, rod. Bočkorášovú z Trstian, 89-ročnú a 28.9. sestru Evu Bobovičovú, rod. Grofovú z Čakanoviec, 63-ročnú. Pozostalým prajeme Božie potešenie a Jeho ochranu v ich zármutku!

Boli sme svedkami spoločného áno našej spolusestry Petry Bajusovej z Čižatic a Daniela Sabu z Dúbravy, sobáš sa konal v Boliarove 2.9.2023. Mladomanželom prajeme Božie požehnanie v ich živote! ■



Biblia pre deti: Začiatok ľudského smútku, 3. časť

<p>Keď sa Eve narodil syn Set, povedala: „Boh mi dal syna namiesto Ábela.“ Set bol Boží muž, ktorý žil 912 rokov a mal veľa detí.</p>  <p>17</p>	<p>Vo svete sa ľudia z generácie na generáciu stávali stále bezbožnejšími. Napokon sa Boh rozhodol zničiť ľudstvo.</p>  <p>18</p>
<p>všetky šelmy a vtáky. Bohu bolo ľúto, že stvoril človeka. Ale z jedného muža mal Boh radosť ...</p>  <p>19</p>	<p>Ten muž bol Noach, potomok Seta. Noach bol spravodlivý a nevinný. Kráčal s Bohom.</p>  <p>20</p>
<p>Taktiež svojich troch synov naučil poslúchať Boha. Boh mal plán ako veľmi zvláštny a špeciálne použije Noacha.</p>  <p>21</p>	<p>Začiatok ľudského smútku</p> <p>Príbeh z Božieho slova - Biblie</p> <p>sa nachádza v</p> <p>Genezis 3-6</p> <p>„Výklad tvojich slov osvečuje, neskúsených robí rozumnými.“ Zalm 119:130</p>

Boh vie, že si vykonal zlé veci, ktoré On nazýva hriech. Trest za hriech je smrť. Boh nás tak veľmi miluje, že poslal svojho Syna, Ježiša, aby zomrel za nás na križi a splatil náš trest.

Ak sa chceš odvrátiť od svojich hriechov, povedz Bohu toto:
Bože verím, že Ježiš zomrel za mňa a teraz opäť žije. Prosím, príď do môjho života a odpusť mi moje hriechy aby som teraz mohol mať nový život a potom byť navždy s Tebou. Pomôž mi žiť pre Teba ako Tvoje dieťa. Amen. Ján 3:16



CIRKEVNÝ ZBOR ECAV RANKOVCE
PROGRAM ZBOROVÝCH PODUJATÍ
OKTÓBER NOVEMBER 2023

Služby Božie	09:00 Bačkovík a Čakanovce 10:30 Boliarov a Rankovce
Reformačný modlitebný týždeň	PO 23.10. 18:00 Čakanovce UT 24.10. 18:00 Bačkovík ST 25.10. 18:00 Boliarov PI 27.10. 18:00 Rankovce
Reformácia 31.10.	18:00 Rankovce, Boliarov
Večera Pánova	5. november, 3. a 17. december
Večierne - podľa dohody	Ďurďošík, Trstfany, Herľany
Detská besiedka	PI 17:00 Čakanovce PI 17:30 Boliarov NE 9:30 Rankovce
Konfirmačná príprava	SO 17:00 Rankovce
Dorasto-Mládež	SO 18:00 Rankovce
Rodinky	19:00 1. a 3. sobota Bačkovík
Spevokol	ST 19:30 Rankovce

Pozývame: Biblickorekreačný týždeň Modlitebného Spol. ECAV Herľany, 9.-13.10.2023. Program: www.modlitby.sk

Seniorátne stret. presbyterov, Vyšná Kamenica, 12.11.2023 o 14:00
Témy: Osobnostný rozvoj presbytera; Úloha presbyterov podľa predpisov cirkvi

Konferencia rodinného spoločenstva, Liptovský Ján, 16.-18.11.2023
Prihlasovanie do 31.10.: www.rodinnespolocenstvo.sk

Vydavateľ: Cirkevný zbor ECAV Rankovce **Redakčná rada:** Ľubo Beňo, Monika Beňová, Katarína Hašková, Mária Hrehorová, Janette Peková **Grafika:** František Haško ml.

Ročník: XXVII. **Číslo:** 5 **Adresa redakcie:** Ev. farský úrad, Rankovce 21, 044 45

Mobil: 0918 828 307 **E-mail:** casopis.slovo@gmail.com (redakcia), ecav@rankovce.sk (farský úrad) **Web:** ecav.rankovce.sk